

SFS 2007:999

Utkom från trycket
den 4 december 2007

Lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring;

utfärdad den 22 november 2007.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1962:381) om allmän försäkring²

dels att 18 och 21 kap. skall upphöra att gälla,

dels att punkt 6 i övergångsbestämmelserna till lagen (1985:87) om ändring i nämnda lag skall upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 1 §, 7 kap. 3 b § samt 20 kap. 2 a, 10 och 11 §§ skall ha följande lydelse.

1 kap.

1 §³ Den allmänna försäkringen består av sjukförsäkring.

Till sjukförsäkringen hör frågor om rehabilitering.

Till den allmänna försäkringen är frivillig pensionsförsäkring ansluten.

7 kap.

3 b §⁴ Försäkringskassan skall, när det kan anses nödvändigt för bedömningen av om rätt till sjukersättning eller aktivitetsersättning föreligger, begära att den försäkrade genomgår undersökning av viss läkare eller genomgår annan utredning såsom arbetsprövning eller arbetsträning, för bedömning av den försäkrades medicinska tillstånd, arbetsförmågan och behovet av och möjligheterna till rehabilitering.

När det kan anses nödvändigt för bedömning av rätt till sjukersättning eller aktivitetsersättning, skall Försäkringskassan även

1. begära in utlåtande av viss läkare eller annan sakkunnig,

¹ Prop. 2006/07:117, bet. 2007/08:SfU3, rskr. 2007/08:13.

² Lagen omtryckt 1982:120.

Senaste lydelse av

18 kap. 5 § 2006:1562

18 kap. 6 § 2004:781

rubriken till 18 kap. 2006:1562

21 kap. 1 § 2001:489

21 kap. 2 § 2004:781

21 kap. 3 § 1985:87.

³ Senaste lydelse 2001:489.

⁴ Senaste lydelse 2004:1239.

2. göra förfrågan hos den försäkrade, den försäkrades arbetsgivare, läkare eller någon annan som kan antas kunna lämna nödvändiga uppgifter,
3. besöka den försäkrade, samt
4. undersöka om den försäkrade efter sådan åtgärd som avses i 3 kap. 7 b § eller 22 kap. helt eller delvis kan försörja sig själv genom arbete.

Försäkringskassan skall i samband med beslut om sjukersättning som skall utges tills vidare besluta att en ny utredning av den försäkrades arbetsförmåga skall göras efter viss tid, dock senast inom tre år räknat från beslutet. Efter en sådan utredning skall Försäkringskassan, så länge rätt till sjukersättning föreligger, besluta att ytterligare utredning av arbetsförmågan skall göras efter viss tid, dock senast inom tre år räknat från det att föregående utredning slutfördes. Om den försäkrade har fyllt sextio år behöver beslut om utredning inte fattas.

Försäkringskassan kan även under tid som sjukersättning eller aktivitetsersättning utges vidta åtgärder enligt första och andra styckena. Innan beslut fattas om medicinsk utredning enligt första eller andra stycket skall, när det kan anses nödvändigt, försäkringsläkarens bedömning inhämtas.

För kostnader som den enskilde har med anledning av sådan utredning som avses i första och andra styckena lämnas ersättning i enlighet med vad som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

20 kap.

2 a §⁵ Om det inte utan betydande dröjsmål kan avgöras om rätt till ersättning föreligger enligt denna lag, men det finns sannolika skäl för att sådan rätt föreligger, skall Försäkringskassan besluta att ersättning skall betalas ut med ett skäligt belopp om detta är av väsentlig betydelse för den försäkrade. Detsamma gäller om det står klart att rätt till ersättning föreligger men ersättningens belopp inte kan bestämmas utan betydande dröjsmål. För sådan ersättning får föreskrivas särskilda villkor.

Om det senare bestäms att ersättning inte skall utges eller skall utges med lägre belopp är den försäkrade inte skyldig att betala tillbaka utbetalad ersättning i andra fall än som anges i 4 §.

Finns det sannolika skäl att dra in eller minska en ersättning, kan Försäkringskassan besluta att ersättningen skall hållas inne eller utges med lägre belopp till dess slutligt beslut fattas.

10 §⁶ Beslut av Försäkringskassan i ärenden om försäkring enligt denna lag skall omprövas av Försäkringskassan, om det begärs av en enskild som beslutet angår och beslutet inte har meddelats med stöd av 10 a §.

Vid omprövningen får beslutet inte ändras till den enskildes nackdel.

Om omprövning begärs av ett beslut och det allmänna ombudet överklagar samma beslut, skall Försäkringskassan inte ompröva beslutet. Begäran om omprövning skall anses som ett överklagande.

⁵ Senaste lydelse 2004:781. Ändringen innebär att fjärde stycket upphävs.

⁶ Senaste lydelse 2004:781.

11 §⁷ Beslut av Försäkringskassan i ärenden om försäkring enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Ett beslut får dock inte överklagas av en enskild innan beslutet har omprövats enligt 10 §. En enskilds överklagande av ett sådant beslut innan beslutet har omprövats skall anses som en begäran om omprövning enligt nämnda paragraf.

Ett beslut som rör en person som är bosatt i Sverige överklagas till den länsrätt inom vars domkrets personen hade sin hemortskommun när beslutet fattades. Beslut i övriga fall överklagas till den länsrätt inom vars domkrets det första beslutet i saken fattades.

Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före det år då beslutet fattades. För den som var bosatt eller stadigvarande vistades här i landet under någon del av det år då beslut fattades, men som inte var folkbokförd här den 1 november föregående år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt eller stadigvarande vistades.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

2. Äldre föreskrifter i 20 kap. 10 och 11 §§ gäller fortfarande för ärenden i vilka socialförsäkringsnämnd har fattat beslut före ikraftträdandet.

3. Det upphävda 21 kap. gäller med undantag för vad som föreskrivs i 2 § dock fortfarande för pågående försäkringsfall som har inträffat före upphävandet.

På regeringens vägnar

CRISTINA HUSMARK PEHRSSON

Kjell Rempler
(Socialdepartementet)

⁷ Senaste lydelse 2004:781.

